

[Trafikministeren]

klæring om, at vi ønsker at lave et sådant miljøarbejde i Øresundsregionen, og at vi har haft drøftelser på embedsmandsplan med danske og svenske eksperter. En af ideerne går ud på, at man vil sikre en hensigtsmæssig lokalisering af forurenende virksomheder i regionen for at begrænse luftforureningen.

Men det korte af det lange er, at her gælder det, at viljen er til stede, at vi planlægger det, og at vi søger at sikre så god en kontrol af luftmiljøet som muligt, men vi har ikke noget præcist at sige i dag.

Gade (SF):

Sidst vi diskuterede denne sag med regeringen, sagde man nej til en luftkvalitetsmålsætning, og nu siger den fungerende trafikminister, at man har ikke noget præcist at sige i dag. Det kan man vel kalde et fremskridt. Det går langsomt, men det kan da være, at vi er på vej.

Jeg skal sige til regeringen, at som jeg læser det svenske pressekommuniké, som statsministeren og de øvrige ministre og vel også den fungerende trafikminister om lidt skal drøfte med den svenske statsminister, så kan man da ikke komme uden om at have en diskussion om en luftkvalitetsmålsætning. Derfor synes jeg sådan set, at den danske regering lige så godt i dag kunne sige, at når vi skal kigge på hele regionens forureningsforhold i forbindelse med den trafikudvikling, der knytter sig til en fast forbindelse, skal der selvfølgelig være en luftkvalitetsmålsætning også på vores side. Svenskerne har jo lavet en luftkvalitetsmålsætning for deres side, og så skal der også være en luftkvalitetsmålsætning for vores side. Det er en stærk opfordring til regeringen om at komme lidt videre og så forlade gamle, dårlige synspunkter på dette punkt.

Trafikministeren (Erling Olsen, fg.):

Jeg takker for opfordringen og skal gøre, hvad jeg kan for at komme hr. Gade i møde, når ikke vi har standset Øresundsbroprojektet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 488**6) Til socialministeren af:****Poul Nødgaard (FP):**

»Er ministeren enig med departementsche-

fen i Socialministeriet, Johannes Due, når han på en konference arrangeret af Børnesagens Fællesråd udtaler, at lærerne i folkeskolen vender det blinde øje til, hvis et barn mistrives?«

Skriftlig begrundelse

Lærernes primære opgave er at undervise, og Johannes Dues udtalelser er generaliserende i en sådan grad, at folkeskolens mange dygtige lærere må føle sig krænket.

Poul Nødgaard (FP):

Da vi forleden morgen hørte Radioavisen, tror jeg nok, der var mange danskere, der lukkede ørerne ekstra meget op, for der lød i æteren en oplysning om, at Socialministeriets departementschef havde udtalt, at det faktisk var landets folkeskolelæreres skyld, at vore børn mistrives.

Jeg har så rejst dette spørgsmål i dag, fordi jeg faktisk tog til genmæle mod den udtalelse, for jeg finder, at vi har rigtig mange danske folkeskolelærere, der gør en stor, stor indsats i skolerne.

Jeg vil gerne have socialministeren til at svare på to ting. Den ene er, om socialministeren bakker sin departementschef op i de udtalelser, han har fremsat. Det synes jeg kunne være meget interessant at få at vide.

Den anden ting, jeg gerne vil have at vide af socialministeren, er, hvor snitfladen for, hvad en departementschef egentlig må i relation til ministeren, ligger.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Departementschef Dues udtalelse var et led i et personligt debatoplæg på Børnesagens Fællesråd, hvor han bl.a. tog læreres rolle i relation til børn op. Børnesagens Fællesråd omfatter jo institutioner, der har med børn, der er anbragt uden for hjemmet, at gøre.

Når jeg læser referatet af, hvad der blev sagt i det debatoplæg, er sigtet for mig at se at rejse en debat om bl.a. læreres rolle i forhold til børn, der vantrives og lider af omsorgssvigt. Jeg er enig i det sigte, jeg er enig i, at det er meget påkrævet, at vi får en debat om, hvordan vi sikrer, at det bliver opdaget i tide, at der er børn, der vantrives og lider af omsorgssvigt. Vi ved også, at det er sådan, at det ikke altid bli-